

BUURT *geluk*

Verhalen van
Papendrecht
*met een warm hart
voor hun buurt*

Koken, LACHEN
&
vriendschap

—
Moeder-
dochterduo
Judith en Femke

—
**Onze school
deelt**
lief & leed

—
Nelleke's
buurtkastje
**vol
buurtgeluk**

“Samen iets doen,
daar *krijg* ik
energie van”

Papendrecht

“Samen iets doen, daar krijg ik energie van”

Emma (28) over haar *Lief&Leedstraat*,
het buurtkastje en ‘Samen koken, samen eten.’

Emma werkt fulltime als Category Manager bij Plein.nl, maar in haar vrije tijd zet ze zich vol overgave in voor haar buurt. Ze is gangmaker van een *Lief&Leedstraat*, beheert samen met anderen een buurtkastje en schuift geregeld aan bij *Samen koken, samen eten*.

Waarom ze dat doet?

“Voor mij draait vrijwilligerswerk om verbinding. Ik vind het belangrijk dat we oog hebben voor elkaar, zeker nu iedereen het druk heeft. Met kleine gebaren kun je écht het verschil maken.”

“Iedereen voelt zich welkom bij Samen koken, samen eten, óók bezoekers die niet kunnen of willen koken. Zij doen dan bijvoorbeeld het snijwerk of dekken de tafel.”

Hoe ze dat allemaal combineert met haar werk?

“Het lijkt misschien veel, maar dat valt mee. We doen het met meerdere gangmakers, dus het ligt nooit op één schouder. Veel dingen kun je tussendoor doen — een appje sturen, een cadeautje halen, iets in het buurtkastje zetten. En ik krijg er juist energie van. Het is een fijne tegenhanger van mijn werkweek: even uit de hectiek stappen en iets doen dat betekenis heeft.”

Wat haar gelukkig maakt?

“De kleine momenten. Iemand die blij verrast is, een buur die even komt kletsen, de gezelligheid tijdens het samen koken. Dat herinnert me eraan wat echt belangrijk is: aandacht, warmte en menselijkheid. In een wereld die soms snel en zakelijk is, doet het goed om te merken dat samen iets doen écht verschil maakt — voor jezelf én voor de ander.”

Een *Lief&Leedstraat* krijgt €150 voor kleine attenties die veel voor iemand kunnen betekenen. Een bloemetje voor een zieke buur, een kaartje voor iemand die alleen is of een verrassing voor iemand die geslaagd is. Zo wordt je buurt hechter, leuker en vriendelijker.

Bij *Samen koken, samen eten* ga je onder leiding van vrijwilligers aan de slag met het bereiden van een lekkere en gezonde maaltijd. Kook je liever niet, dan kun je de tafel dekken, afwassen of gewoon gezellig kletsen. Het gaat vooral om samen zijn, samen doen en genieten.

Een **buurtkastje** is eigenlijk een soort minibieb en weggeefhoek in één. Voor speelgoed, houdbaar eten, plantjes, drogisterij-artikelen, kleding en andere spullen.

Samen leven is mooier dan alleen

Bij *Actief in je buurt* horen we het hele jaar door de mooiste verhalen. Over burens die elkaar helpen, kastjes vol buurtgeluk of spontane ontmoetingen aan tafel.

Ook al waait er soms een gure wind door de wereld, in dit magazine Buurtgeluk schijnt de zon op de warme kant van Papendrecht. Hier wonen mensen die omkijken naar elkaar. Die iets doen – groot of klein – gewoon omdat het goed voelt. En omdat het verschil maakt.

Daarom hebben we dit magazine gemaakt: om al die mooie mensen in het zonnetje te zetten. Om te laten zien dat een praatje, een kaartje of een pannetje soep misschien klein lijkt, maar vaak precies is wat iemand nodig heeft.

In dit nummer nemen we je mee langs drie projecten van *Actief in je buurt*: *Samen koken, samen eten*, de Lief & Leedstraten en de buurtkastjes. Drie manieren waarop bewoners laten zien dat samen vaak leuker is dan alleen. We hopen dat de verhalen in dit magazine je laten glimlachen, inspireren of misschien een klein duwtje geven om zelf iets moois te doen in je buurt. Want met een beetje aandacht voor elkaar maak je de wereld echt een stukje fijner.

Veel leesplezier!

Colofon

Tekst & redactie:
Lisette Oudenaarden, Joanna van Vuuren,
Mitchell Amsterdam, Wilma Havermans

Ontwerp en layout:
Creative Studio Gerben Gerrit

Drukwerk:
Groenprint

Het is vaak veel gezelliger wonen als je weet wie je burens zijn en de buurt kent. *Actief in je buurt* is onderdeel van de gemeente Papendrecht en biedt daarvoor allerlei activiteiten aan. Meedoen zorgt ervoor dat je meer mensen leert kennen, beter weet wat er in je straat of buurt gebeurt, maar ook oog krijgt voor elkaar.

In dit MAGAZINE

15
Onze school deelt
lief en leed

9
Aan tafel met
Marleen:
koken, kletsen en
genieten

13

Nelleke's buurtkastje
vol buurtgeluk

18
Jongste gangmaker is de
bonus van de Jan Steenlaan

16

Ooh là là in de
Frans Halsstraat!

7
Als iedereen een beetje
deelt, komt er vanzelf
genoeg voor iedereen

En ook:

- 2 Cover story: Emma over haar Lief&Leedstraat
- 3 *De mooiste verhalen van Actief in je buurt: Samenleven is mooier dan alleen is mooier dan alleen*
- 10 Jan de Klusjesman houdt de buurtkastjes in topvorm
- 12 *Twee actieve vriendinnen op 't Eiland*
- 12 Blij om in een Lief&Leedstraat te wonen
- 17 *Op een dag vond hij een vogelhuisje*
- 17 Een goed woordje van de wethouder
- 20 *Koken, lachen & vriendschap*
- 22 In de Schoorweg stond een gelukkig meisje
- 22 *Stroopwafels & saamhorigheid aan de overkant*
- 23 Word jij Actief in je buurt?
- 24 *Lekkere prijs winnen? Even puzzelen!*

Tv-sterren in de Schoorweg
en Kamerlingh Onneslaan

11

13

Een hartje
door de brievenbus

9

Moeder-dochterduo
achter de pannen

6

Aty (89)
bewijst
dat leeftijd
niet uitmaakt

Aty (89) bewijst dat leeftijd niet uitmaakt

Aty is gangmaker in een Lief&Leedstraat

Ze is de oudste gangmaker, maar stilzitten? Dat doet Aty van de Vlies (89) niet. "Met 42 was ik weduwe, met 44 begon ik met vrijwilligerswerk. Ziekenbezoek, bingo's draaien, bardienst... ik heb van alles gedaan. En toen ik over de Lief&Leedstraten hoorde, dacht ik: dat is wat voor mij!"

Aty belde Actief in je buurt met een kleine waarschuwing: "Ik heb drie nadelen: ik ben oud, heb geen printer en geen auto." "Maar..." voegt ze toe "Ik ruik de 90 al, maar mijn koppie is

goed, dus ik doe meel!"

In haar wooncomplex houdt ze alles goed in de gaten. "Soms is het kommer en kwel, we zijn toch allemaal een dagje ouder. Maar er zijn ook mooie momenten zoals jubilea, of als een bewoner na een paar dagen tóch een goede uitslag krijgt." Nieuwe bewoners krijgen ook aandacht. "Zo bracht ik hier op de gang een welkomstgeschenkje aan het nieuwe gezin dat hier kwam wonen. Een week later kreeg ik een punt taart terug. Zó lief."

Aty is een echte creatieveling. Ze maakt zelf attenties voor de burens: bestickerde mokken, zakjes met paaseitjes, roosjes met een hartje eraan. "Ik heb geen gat in mijn hand hoor," zegt ze met een knipoog. "De Wibra en de Dirk kennen me wel." Als je een attentie gaat brengen, gaan de gesprekken vaak alle kanten op. "Soms gaat het over ziek zijn, soms over hoe ik mijn ramen zeem. Want ook dat is Lief & Leed, gewoon samen even mens zijn."

Els is elke maand gast bij Samen koken, samen eten

Els is slechtziend en zit altijd aan het hoofd van de tafel bij Samen koken, samen eten

In oktober bracht ze haar kleindochter Julia mee. Als we Els vragen wat ze van Samen koken, samen eten vindt antwoordt ze: "Nou gewoon, het is gezellig." Waarop haar kleindochter Julia bijna verontwaardigd zegt: "Nou oma, wat bescheiden! Je hebt het hier heel vaak over, je kijkt er zó naar uit elke keer."

Op de hoek van de Vondellaan/Staringlaan staat een buurtkastje. Het is een kastje vol verhalen en ontmoetingen. De drijvende krachten erachter zijn Nelline en Shantha – twee vrouwen met een groot hart en een goed gevoel voor humor.

Als iedereen een beetje deelt, komt er vanzelf genoeg voor iedereen

Nelline (34) woont met haar man, twee kinderen en een derde op komst aan de Vondellaan. Ze werkt als vrijwilliger in de kringloopwinkel en is mantelzorger voor haar opa. "Ik had al een kastje voordat de gemeente ermee begon," vertelt ze. Het idee deed ze op bij haar ouders die in Puttershoek wonen waar ook zo'n kastje staat. "Delen zit in mijn geloof en in mijn manier van leven. Wij hebben het goed, dus ik deel graag wat ik over heb. Dus ik dacht: Als ik een kastje neerzet en daar eten of spullen in leg die ik zelf niet gebruik, gaat delen vanzelf." Shantha (34) woont alleen en helpt als vrijwilliger bij het Repaircafé en ze ruimt zwerfafval op. "Ik woon alleen en was best eenzaam. Tot ik op een dag dat kruis in Nellines tuin zag en dacht: daar woont een Christen, daar durf ik aan te bellen. Zo zijn we aan de praat geraakt en ontstond een mooie vriendschap." Inmiddels ruimen ze samen het kastje op, sorteren kleding, en maken er een gezellig punt van in de straat. Van teddyberen tot vieze serviezen. Het kastje trekt van alles en iedereen aan. "Laatst stonden er ineens twee enorme

teddyberen naast het kastje," vertelt Nelline. "Mijn opa van 82 was toevallig bij me. Hij zei: 'Kijk, twee vrienden!' en nam er één mee naar huis. De taxichauffeur zette die beer zelfs achter het stuur en maakte een foto. Nu is het de mascotte van zijn kamer geworden en heeft hij er zelfs een beer bijgekregen!"

Maar er komt ook gewoon hard werk bij kijken

"Het kastje heeft aandacht nodig," zegt Shantha. "Kleding vouwen, rommel eruit, doekje erdoor – dat laatste moeten we eigenlijk vaker doen" fluistert ze tegen Nelline. Natuurlijk ligt er ook weleens iets gek in: een kapotte trui, vieze bakjes, zelfs een vies servies. Het servies heeft Nelline in de vaatwasser gezet en schoon weer terug gezet: "Het kastje heeft gewoon aandacht nodig – net als mensen."

Een kastje vol verbinding

Wat er vooral gebeurt bij het kastje? Verbinding. "Ik spreek mensen vaak aan die iets komen brengen of halen," zegt Nelline. "Gewoon even een praatje.

Mijn kinderen spelen buiten en vinden het leuk om bezoekers te begroeten. Zo ontstaan vanzelf kleine gesprekjes."

De doorloop is groot, constateert Nelline. "Er wordt druk geruild, vooral kleding. Laatst was een mevrouw op haar knieën bezig het kastje op te ruimen, die kende ik helemaal niet. Zo mooi om te zien dat anderen zich ook verantwoordelijk voelen."

Wens voor de toekomst?

Nelline twijfelt geen moment. "Meer eten in het kastje! Er is zoveel behoefte aan houdbare producten. En ook menstruatieproducten, die lopen echt heel goed. Mijn familie doneert mee, maar we hopen dat meer buurtgenoten houdbare producten brengen. Als iedereen een beetje deelt, komt er vanzelf genoeg voor iedereen." En over die teddyberen? "Tja," lacht Shantha, "meer ruimte zou leuk zijn. Vooral voor de grote beren!"

De bewoners uit de Margriethof kregen het laatste buurtkastje dat opgepimpt moest worden.

En ze gingen helemaal los!

“Het is zó leuk om te zien hoeveel straten er inmiddels meedoen aan het Lief&Leedproject”

“Konijntje was ontsnapt. Na een oproep in de buurtapp kwamen een hoop bewoners meezoeken naar Snoetie, met succes!”

Snoetie is weer veilig thuis 🐰

Ingrid Korteland — Julianastraat

Binnenkomen bij *Samen koken, samen eten* voelt een beetje als aanschuiven bij een grote familie. Er wordt gekletst, de groente wordt gewassen, de piepers geschild en de pannen worden klaargezet. Vrijwilliger Marleen staat er sinds mei 2024 middenin. Met een grote glimlach en een pollepel in de hand zorgt ze voor heerlijke gerechten én voor een flinke portie gezelligheid.

“Aan tafel met Marleen: koken, kletsen en genieten”

Wie is Marleen?

Marleen is 44 jaar, getrouwd met een leuke man, bovenal moeder, en nog maar twee jaar inwoner van Papendrecht. Ze was actief op zoek naar vrijwilligerswerk om andere Papendrechtters te leren kennen. En dat is gelukt! Marleen voelt zich al helemaal onderdeel van het dorp. “Dat komt echt door dit vrijwilligerswerk. Ik ken hier inmiddels zoveel mensen dat ik onderweg altijd iemand tegenkom om naar te zwaaien.”

Via een oproepje in het *Actief in je buurt*-boekje kwam ze bij *Samen koken, samen eten*. Eerst liep ze een keer mee, maar al snel wist ze: dit is op mijn lijf geschreven. “Ik werk fulltime in een kookwinkel en koken is mijn passie. Hoe leuk is het dat ik dat mag combineren met gezelligheid en mensen leren kennen?” Ook met de andere vrijwilligers van de *Samen koken, samen eten* locaties heeft ze contact. “Het is een hele diverse groep en daardoor ontzettend leuk!”

“Ik krijg er energie van! Ik geniet er zelf net zoveel van als de bezoekers. Dat is het mooie van samen eten: iedereen neemt iets mee naar de tafel.”

“Half vijf beginnen, half negen weer thuis, en daartussenin van alles tegelijk. Vroeger werkte ik als kok, daar moest alles strak en gestructureerd. Hier heb ik geleerd dat loslaten ook mag. Als een dessert niet perfect is opgebouwd, maar gewoon in een glaasje zit, is het ook goed. Het draait om samen eten, niet om sterren gerechten koken.”

Meer dan alleen samen eten

Het mooie is dat de avonden meer brengen dan alleen eten. Er ontstaan vriendschappen, verjaardagen worden gevierd, en soms nemen bezoekers zelfs familie of burens mee. “Er zijn mensen die anders misschien alleen zouden zijn. Nu zie je dat ze elkaar helpen, dat ze samen komen. Iedereen zit te genieten op zijn eigen manier, dat raakt me.” Ook tijdens het koken en eten zelf is er ruimte voor van alles. Luchtige praatjes over aanbiedingen bij de supermarkt,

maar ook serieuze verhalen over ziekte of zorgen. “Niet iedereen is hetzelfde en er zijn bezoekers die niet zoveel zeggen, maar dan zie je ze genieten en dat is voor mij de beloning.”

Energie

Marleen krijgt er zelf ook veel voor terug. “Energie, dat is misschien wel het mooiste. En verbinding: met de bezoekers, maar ook met Papendrecht. Ik voel me in twee jaar tijd echt opgenomen. Dit ga ik nog twintig jaar doen, hoor!”

Soms zijn er ook van die kleine verrassingen die het vrijwilligerswerk nog mooier maken. “Dan komt iemand na de vakantie binnen, roept: ‘Zo Marleen, het is zó lang geleden, kom hier!’ en krijg ik drie dikke zoenen. Dat is toch geweldig? Daar doe je het voor.” Voor Marleen is het glas duidelijk halfvol. Of eigenlijk: het bord halfvol. “Het hoeft niet perfect, als het maar gezellig en lekker is. *Samen koken, samen eten* verbindt mensen, daar kan ik alleen maar blij van worden.”

Jan de Klusjesman houdt de buurtkastjes in topvorm

Jan Roza (66) woont nog niet zo lang in Papendrecht, maar heeft nu al een bekende naam: Jan de Klusjesman

“Ik ben geboren in Hardinxveld-Giessendam, heb veel gesport, muziek gemaakt in fanfares en orkesten, en altijd geklust,” vertelt hij. “Na mijn scheiding werd mijn huis te groot. In december 2024 verhuisde ik naar Papendrecht, bijna boven de Albert Heijn. Dat bevalt me prima.”

Toen *Actief in je buurt* iemand zocht voor het onderhoud van de buurtkastjes, reageerde Jan meteen

“Ik ben m'n hele leven al bezig geweest met verbouwen, schilderen en timmeren. In een appartement kun je weinig doen, dus dit was een mooie manier om bezig te blijven én mensen te leren kennen. Door mijn rugproblemen kan ik geen zwaar werk meer doen, maar de kastjes zijn goed te doen.”

De bijnaam Jan de Klusjesman is bedacht door de dames van *Actief in je buurt*

“Ik heb er wel even bij gezegd dat het om de buurtkastjes gaat,” grapt hij. “Anders denkt straks iedereen dat ik hun keuken kom verbouwen.”

Jan geniet van zijn nieuwe rol. “Ik vind het leuk om te bedenken hoe kastjes steviger en ‘hufteerproof’ kunnen worden. Als ik er eentje heb gerepareerd, geeft dat echt voldoening. Mensen spreken me aan, zijn nieuwsgierig en blij dat er iemand is die de kastjes onderhoudt. Dat maakt het extra leuk.”

Lilly (12 jaar) kijkt vaak in het buurtkastje en zegt: “Een buurtkasje is een klein kastje in de wijk waar mensen gratis spullen kunnen geven of ruilen – zoals eten, boeken, kleding of iets kleins wat een ander blij kan maken. Het idee is simpel: als je iets over hebt, leg je het erin. En als je iets nodig hebt, mag je het meenemen.”

Tv-sterren in de Schoorweg en Kamerlingh Onneslaan

Anneke en Marijke zijn twee van de vijf gangmakers van de Schoorweg en Kamerlingh Onnesweg. Samen met Ton, Greetje en Annet zorgen ze ervoor dat er in hun *Lief&Leedstraat* naar elkaar wordt omgekeken. En dat bleef niet onopgemerkt: RTV Rijnmond kwam een documentaire maken over hun straat. “We dachten dat ze een halfuurtje vragen kwamen stellen,” grinnikt Anneke, “maar ze bleven vijf uur!”

De documentaire laat zien hoe het Lief&Leed-idee een straat kan veranderen. Marijke vertelt: “Vroeger zwaaiden we af en toe naar elkaar, nu staan we regelmatig even bij elkaar te kletsen. Onze straat heeft van alles wat: jonge gezinnen, ouderen, nieuwe bewoners, mensen die hier al decennia wonen. En juist dat maakt het leuk. Iedereen hoort erbij.”

Filmen met taartstress

Toen RTV Rijnmond belde, moesten ze wel even slikken. “Wij tweeën voor de camera?” dachten Anneke en Marijke. Maar meteen erachteraan: “Vooruit, het is voor een goed doel.”

Anneke had op vakantie in Frankrijk een heerlijke blauwebessentaart gegeten en dacht: die ga ik namaken voor de film. “Alleen... ik bak normaal alleen appeltaart...” De eerste poging liep niet helemaal volgens plan. “De bodem zakte in, de keuken zag eruit als een slagveld. Maar iedereen vond het lekker, dus dacht ik: dan durf ik het op tv ook wel!”

Uiteindelijk oefende ze twee weken lang verschillende variaties. “Ik heb zelfs gedroomd over die taart!” Op de opnamedag stonden ze om twaalf uur klaar, microfoonnetjes op, camera's erbij. “Vijf uur filmen voor zes minuten televisie,” zegt Marijke. “Ze wilden alles zien: van het deeg kneden tot inkopen doen bij de supermarkt. Ging ik daar op de fiets met een GoPro actioncamera op mijn stuur.” Anneke vult aan: “De cameraman stak z'n hoofd uit het autodak, net de Tour de France!”

‘De gangsters’ op pad

De taartenactie werd een hele operatie. De WhatsAppgroep van de gangmakers heet stoer “De gangsters”, maar op pad zagen ze er iets minder ruig uit: Anneke met een dienblad vol taartjes, Marijke met d'r binnenrollator, de documentairemaker op krukken en daarachter hobbelde de cameraman. “Het was een bonte delegatie!” Als gangmakers gingen ze onder andere langs bij een jonge bewoonster die goed nieuws kreeg over haar gezondheid, een buurman met een enorme beenwond na een val van de trap en naar de beheerders van het buurtkastje in de straat. “Dat buurtkastje is ook echt een verrijking,” vertelt Marijke.

“Mensen stoppen er spullen in, anderen halen er iets uit. Het zorgt voor contact. En zo'n taartje erbij maakt het helemaal af.”

Aan het eind van de dag waren ze gesloopt, maar voldaan. “Je staat de hele tijd ‘aan’, maar het was het dubbel en dwars waard,” zegt Anneke. “Als je het hebt over hoogtepunten van het jaar, dan hoort dit erbij. Op voorhand had ik nooit gedacht dat te zeggen!”

En hoe vonden ze zichzelf op tv?

Marijke: “Ik dacht: oh help, dat haar! Maar gelukkig dacht ik daarna: Anneke doet het goed.” Anneke: “En ik dacht precies hetzelfde over Marijke!”

Het resultaat? Een vrolijk portret van een straat waar Lief&Leed echt leeft.

“Je hoeft geen grote dingen te doen,” zegt Anneke. “Een praatje, een kaartje of een stukje taart – dat is vaak al genoeg om iemand zijn dag te maken.”

Bekijk de documentaire van 7 oktober op Rijnmond.nl/TV of scan de qr-code:

Een taart bakken op tv, hoe spannend, ik heb er zelfs over gedroomd!

Twee actieve vriendinnen op 't Eiland

Ingrid (33) en Petra (35) zijn al sinds hun jeugd vriendinnen. Hun ouders kenden elkaar, broers en zussen zaten bij elkaar in de klas en ze woonden vlakbij elkaar. Inmiddels wonen ze allebei in de Julianastraat – niet toevallig. “Toen Ingrid hoorde dat er een huis vrij zou komen, zei ze meteen: dát is wat voor Petra.” Het leek wel een uitgestippeld plan.

Naast hun drukke levens – werk, gezin en alles wat daarbij komt kijken – besloten de vriendinnen ook gangmakers te worden van hun straat. “We kregen een flyer in de bus over de *Lief&Leedstraat* en dachten: dit gaan we doen! “We organiseren sowieso al veel,” aldus Ingrid, die graag met creatieve ideeën komt. Petra kan dat bevestigen: “Tijdens corona verzonnen we spelletjes in de straat voor de kinderen. Ook pakken we altijd uit met Koningsdag. Ingrid en Cora zijn echt de creatievelingen hier hoor, ik volg gewoon.” Hun kinderen doen gezellig mee. Zij bezorgen vaak de kaartjes en kleine attenties bij de burens. “Zo leren ze dat het belangrijk is om naar elkaar om te kijken. En ouderen vinden het prachtig als de kinderen voor de deur staan,” zegt Petra. Soms levert het zelfs een koek op bij de bezorging.

Omkijken naar elkaar in de Lief&Leedstraat

Creatieve verrassingen hebben ze genoeg. Zo maakten ze eens een olijfboom voor een echtpaar vol zelfgeschilderde hartjes met de namen van alle burens erop. Ook bedachten ze een actie voor een jubileum waarbij alle burens een blanco kaart kregen en die op de dag zelf in de bus deden. “Zo geef je echt namens de straat iets,” zegt Ingrid.

“Het kost eigenlijk maar een beetje tijd en het geeft zoveel terug. Ook met een volle agenda is het te doen.”

Margreet: “Toen wij een paar jaar geleden in onze huidige woning in Papendrecht kwamen wonen, wisten we niet dat het een *Lief&Leedstraat* was. Daar kwamen we snel achter want de twee gangmakers stonden direct met een welkomstplantje op de stoep. Aandacht voor elkaar en omzien naar je burens versterkt de onderlinge contacten en zorgt voor een zorgzame straat. En dat merken we. Een klein attent gebaar kost niets en kan soms echt het verschil maken. Wij zijn blij dat we in een *Lief&Leedstraat* zijn gaan wonen.”

Margreet woont in een Lief&Leedstraat

Vanaf het eerste kookmoment op de Wielen is de heer Van Oers (79) van de partij. Ik ben alleenstaand en vind dit een mooie manier om andere mensen te ontmoeten. Ik word blij van alle kletspraatjes!

Samen koken, samen eten

Tijdens de vrijwilligersdag hebben alle vrijwilligers van *Actief in je buurt* harten gemaakt. Met een mooie zin, een quote of een gedichtje. Deze harten vormden de Hartenlijn van 100. Tijdens de week tegen Eenzaamheid heeft deze Hartenlijn in de bibliotheek in Papendrecht gehangen. Bewoners konden een hart meenemen, om weg te geven of om te houden.

In de Boegspriet gebeurde iets dat precies laat zien wat het doel van de Hartenlijn van 100 was. “Mijn dochter had een paar hartjes gemaakt voor de Hartenlijn van 100. Ze nam er ook eentje mee naar huis, voor een buurvrouw die haar man had verloren,” vertelt een bewoner. “Ze schreef erop: Vind je het leuk om een keertje bij ons te komen eten? Toen we thuiskwamen, wilde ze het meteen door de brievenbus doen.”

Even later stond de buurvrouw ontroerd aan de deur. De woorden op dat hartje raakten haar. “Ze was zo dankbaar en nam de uitnodiging meteen aan. Ze vertelde laatst dat ze het hartje nog steeds op tafel heeft liggen. Zo zie je maar dat een klein gebaar echt wat brengt.”

Roos en haar dochter van de Lief&Leedstraat

Een hartje door de brievenbus

“Dat hartje ligt er nog steeds. Het herinnert me eraan dat ik er niet alleen voor sta.”

Wethouder
Jaco van Erk is trots op de
Hartenlijn van 100

“Zo zie je maar dat een klein gebaar echt wat brengt.”

In de keuken van de Volksuniversiteit koken Judith en Femke een keer per maand voor Samen koken, samen eten. Judith, activiteitenbegeleidster bij de GGZ, vertelt: "Eigenlijk zou ik dit met iemand anders doen, maar die haakte af. Toen zei mijn dochter Femke: 'Ik doe het wel!' Ik dacht dat het voor één keer was... maar ze is gebleven," lacht ze.

Moeder-dochterduo achter de pannen: Judith en Femke

Femke (26) werkt fulltime als assistent planner bij een transport bedrijf – "totaal wat anders!" – maar vindt het gezellig om samen in de keuken te staan. "Samenwerken met mama is net als thuis: meestal gaat het goed," zegt ze met een knipoog. "De oudere deelnemers vinden het leuk om met 'de jeugd' te praten, en ik leer er zelf ook veel van. Het is gewoon heel gezellig, het heeft iets schattigs." Judith kwam via de hobbymarkt van *Actief in je buurt* met het initiatief in aanraking. "Ik wilde graag iets voor anderen doen. Eén keer per maand is goed te doen, al ben ik stiekem de hele dag bezig met boodschappen en voorbereiden."

De band met de groep deelnemers is bijzonder. "Van de zomer waren we een maandje dicht en bij de eerste avond daarna vlogen ze ons bijna in de armen," zegt Judith. "Ze zijn zeer betrokken en attent naar ons. Daar doen we het voor."

Dat op haar schort de naam 'Trudie' is doorgestreept en daaronder Judith is geschreven, vraagt om een toelichting: "Dat is wel grappig ja. Een deelnemer noemde me steeds Trudie, en toen wist op een gegeven moment niemand meer hoe ik nou echt heette. Nu staat het maar gewoon allebei op m'n schort."

Onze school deelt lief en leed

Bij Kindcentrum De Knotwilg vinden ze het belangrijk om er voor elkaar te zijn – niet alleen binnen de school, maar ook in de buurt. "We zijn een *Lief&Leedschool*," vertellen de leerlingen trots. "Dat betekent dat we op een goede manier met elkaar omgaan en proberen een fijne band te hebben met de mensen om ons heen."

Wat dat precies is, zo'n *Lief&Leedschool*?

"Dat je beter met elkaar omgaat en een goede burenband krijgt," legt een leerling uit. "Dan doe je meer samen en kun je leuke dingen organiseren met elkaar." De kinderen denken ook na over kleine gebaren die verschil maken. "Je kunt iemand blij maken met een bloemetje, kaartje, babykleertjes, beschuit met muisjes, bloembollen, chocola of een warme sjaal of muts," sommen ze enthousiast op. En dat het werkt, hebben ze al gemerkt. "Van Dave en zijn vrouw kregen we een heel leuke reactie," vertelt de groep. "We leerden daardoor nieuwe mensen kennen die wilden helpen. Ook een meneer die ziek was, reageerde heel blij." Wat ze hopen te bereiken? "Dat mensen verrast en blij worden als ze iets krijgen van ons."

En wat ze nog graag zouden doen met de burens?

"Samen pannenkoeken bakken, knutselen of een gezellige high tea houden." Hun wens voor de buurt is simpel maar mooi: "Dat mensen lief en leed met elkaar delen en goed contact hebben – ook met onze school. Zodat we er voor elkaar zijn."

"Je kunt iemand blij maken met chocola of een warme sjaal"

“Het was zó gezellig, dat we bijna vergaten dat we gewoon in Papendrecht waren en niet aan de Seine!”

Ooh là là in de Frans Halsstraat!

In de Frans Halsstraat was het deze zomer niet zomaar gezellig, maar trèrs gezellig. Gangmaker Jos Peters – die zelf ook een tikje Frans in de naam heeft (Francois!) – besloot dat het tijd was voor een middag met stokbrood, chansons en bonne humeur. Samen met zijn andere gangmakers uit de *Lief&Leedstraat* Cindy, Claudia en Mirjam maakte hij een plan de campagne. Twee dagen vóór Quatorze Juillet waaide er een Franse wind door de Frans Halsstraat.

's Morgens werd de straat omgetoverd tot een mini-Paris: Franse vlaggetjes, tafels en stoelen werden bijgesleept en de gemeente leverde drie hekken om het verkeer buiten te houden. Alleen de Eiffeltoren ontbrak nog. De bewoners kwamen op de Franse sferen af. Iedereen kreeg een stickertje met naam en huisnummer, wat het 'bonjour zeggen' een stuk makkelijker maakte. Op tafel verschenen wijn, fris, Franse kazen, stokbroden, salades, druiven en bladerdeegtaartjes van een buurvrouw met een verborgen bakkunst. En hoewel het niet hoefde, brachten steeds meer mensen iets lekkers mee. Er kwamen ook buurtgenoten die je normaal niet zo snel ziet. En dat is precies wat je hoopt: elkaar leren kennen, samen lachen en lekker eten.

“In de Hoofdstraat staat het vrolijke buurtkastje van Hugo, dat hij zelf helemaal opgepimpt heeft.

OP EEN DAG
VOND HIJ ER EEN
VOGELHUISJE
en ook dat kreeg een frisse verflaag”

Wethouder Jaco van Erk

“Als u op deze pagina van dit magazine bent aangekomen, hebt u al veel hartverwarmende verhalen gelezen. Verhalen over mede-Papendrechtters die zich vrijwillig inzetten voor een ander, voor de straat of de buurt. Met een vaak klein gebaar maken zij een ander blij of zorgen zij dat mensen elkaar beter leren kennen.

Herman van Veen zong ooit: “Anne, de wereld is niet mooi, maar jij kan haar een beetje mooier kleuren.” En dat is precies wat zovelen in Papendrecht doen. Want wat is onze gemeente rijk, met zó veel inwoners met een groot hart. Groot genoeg om ook iets voor een ander te doen.

Waar nodig en waar we kunnen, ondersteunen wij hen graag. Als gemeentebestuur en natuurlijk onze medewerkers van *Actief in je buurt*: Joanna, Lisette en Mitchell. In de (sociale) media lijkt het soms alsof negativiteit de boventoon voert. Dit magazine laat gelukkig het andere geluid horen – vol hoop, warmte en verbondenheid.

Ik nodig u dan ook van harte uit: lees dit magazine van begin tot eind, en laat u raken door al het moois dat onze gemeenschap te bieden heeft!”

Het team van de Jan Steenlaan heeft de jongste gangmaker

Dineke en Johanna
in hun Lief&Leed-
straat

De Jan Steenlaan is een lange straat, maar dankzij een enthousiast Lief&Leedteam voelt het een stuk hechter. Dineke en haar dochter Johanna zijn twee van de vijf gangmakers die samen een oogje in het zeil houden. Dineke: “We wonen verspreid over de straat, Suset aan het begin, Sharon en Lisanne halverwege en wij aan het einde. Zo weten we ongeveer wat er speelt in elk stukje van de Jan Steenlaan.”

Dineke is moeder van vijf kinderen en doet graag vrijwilligerswerk, vooral in de kerk en bij de *Lief&Leedstraat*. “Ik vind het belangrijk om om te zien naar anderen. Juist nu. Aandacht voor nieuwkomers, voor ouderen en voor mensen die alleen wonen – dat is voor mij de menselijke maat. Als ik voorheen zag dat er ergens in de straat een baby geboren was, bracht ik uit mezelf al een kaartje.

Samen met de andere gangmakers zoekt Dineke steeds creatieve manieren om anderen wat extra aandacht te geven

Toen ik hoorde over het *Lief&Leedpotje*, dacht ik: mooi, dan kunnen we het nu namens de straat doen mét een attentie erbij – en heb ik meteen een legale reden om aan te bellen bij de burens,” gniffelt ze. “In de zomer hebben we een keer ijsjes gebracht bij ouderen in verband met de hitte. Zo kun je even checken hoe het gaat. Een klein praatje aan de voordeur kan soms al zo waardevol zijn.” De zestienjarige Johanna helpt enthousiast mee. Met haar leeftijd is ze de jongste gangmaker. “Ik vind het leuk om creatieve dingen te verzinnen of

cadeautjes te maken. Vaak ga ik ook mee rondbrengen. We brachten een megakaart bij een echtpaar dat 60 jaar getrouwd was, waarop alle bewoners mooie stukjes hadden geschreven. Ze waren zó verrast! Het is echt leuk om mensen zo blij te zien.” Vanuit de Jan Steenlaan doen ze vaak mee met de speciale acties van *Actief in je buurt*. “Zo hebben we dit jaar vanuit de *Lief&Leedstraat* een BuurtKoffie georganiseerd,” vertelt Johanna. “En de vakantiestraat van de zomer, dat was echt superleuk!”

Dirk en Tine, bewoners van de Jan Steenlaan, merken het verschil sinds de *Lief&Leedstraat* actief is. “Er is veel meer contact,” zegt Tine. “Bij de winterborrel of buurtfrituur spreek je mensen die je anders nooit tegenkomt. Als je elkaar daarna ziet, maak je veel makkelijker een praatje.” Dirk vult aan: “Toen ik laatst een herseninfarct kreeg, kregen we een attentie. Daar word je eigenlijk verlegen van – dat burens aan je denken. Wel op de goede manier hoor. Je voelt je gezien in de straat en dat vind ik geen vanzelfsprekendheid.” Over Dineke, Johanna en de andere gangmakers zijn ze vol lof. “Ze zijn zó enthousiast en trekken iedereen mee.

Als je ze in de straat ziet, weet je dat er weer wat leuks aankomt!” Dineke glimlacht. “*Actief in je buurt* maakt het ook makkelijk. Zoals met de zonnebloemactie – je krijgt zaadjes, begint een straatwedstrijd en hebt meteen een reden om weer even bij iedereen langs te gaan en te horen of er nog *Lief&Leed* gebeurtenissen zijn.”

En inderdaad: op de foto staat Dirk trots met zijn grote zonnebloem. Een vrolijk bewijs dat een beetje aandacht en enthousiasme de straat kan laten groeien – letterlijk én figuurlijk, grappen ze.

Zo leuk om te zien dat een mevrouw extra geld in het potje deed om haar verjaardag hier te vieren. daar smelt ik gewoon van.

Ik zie dat mensen genieten en daar geniet ik van. Het is een hele diverse groep en dat maakt het zo leuk!

Koken, lachen & vriendschap: dit duo doet het allemaal

Er is nog plek in de gezellige huiskamer van de Schoorsteegt. Kom gezellig Samen koken, samen eten!

Petra (67) is bijna met pensioen en zoekt iets leuks om haar tijd mee te vullen, dat heeft ze gevonden bij *Samen koken, samen eten*. "Ik kom uit de catering, dus koken zit in mijn bloed. Het is echt mijn hobby." Haar tweede hobby is

haar Golden Retriever, die ondanks zijn behoorlijke formaat soms nog op haar schoot springt.

Bianca (52) woont in de Westpolder, werkt als vrijwilliger in het theater en zit nooit stil: "Paardrijden, zumba, aquarobic, fitness... ik ben graag bezig!" Ze had geen idee wat haar te wachten stond toen Petra op haar verjaardag zei: "Ik heb wat leuks voor je - we gaan samen koken!" Het balletje ging rollen toen Petra Judith ontmoette

tijdens het uitlaten van haar hond. Judith is vrijwilliger bij *Samen koken, samen eten* in de Volksuniversiteit. "Is dat niet wat voor jou, Petra?" En zo kwam Petra bij de nieuwe locatie in de Schoorsteegt terecht.

Inmiddels vormen Petra en Bianca een hecht kookduo. "We zijn nu niet alleen vriendinnen, maar ook vrijwilligersmaatjes. En er is nog geen blauw oog gevallen, dus dat gaat goed!" lacht Petra.

Elke derde dinsdag van de maand struinen ze samen de markt af. "We bedenken zelf de recepten, van pasta tot stampot. We letten altijd op dat er genoeg te snijden en doen is" Een bezoeker vroeg eens: "Bepaalt de gemeente wat we eten?" Petra: "Nee hoor, dat doen we zelf! En wie een wens heeft, mag die gerust doorgeven."

Nelleke's buurtkastje vol buurtgeluk

Als je langs de egelopvang of kinderboerderij loopt, zie je het op de hoek al staan: het buurtkastje van Nelleke. Vanuit haar woonkamer heeft ze er perfect uitzicht op. "Ons huis is niet zo bijzonder," zegt ze bescheiden, "maar het uitzicht wél! Wij zien elke dag een beetje buurtgeluk voor onze neus voorbijkomen."

Die term, buurtgeluk, ontstond zomaar aan de eettafel. Haar man noemde het gebeuren 'buurtgeluk'. 'Wat is er mooier dan spullen die een tweede leven krijgen en tegelijk mensen blij maken?' "Soms ligt er iets in waarvan je denkt: wauw, dat had iemand ook kunnen verkopen, maar ze leggen het hier

neer." Boeken en speelgoed vliegen het kastje uit, maar ook kleding en voedingsmiddelen vinden snel een nieuwe eigenaar.

Nelleke komt soms ook voor verrassingen te staan. "Ik heb een tijd gehad dat er dagelijks dreadlock-pruiken lagen. Ik dacht: wat moet je daar nou mee? Maar dan neemt toch iemand ze mee!" Het mooiste vindt ze de reacties van voorbijgangers.

Een onbekende meneer zei eens: "Soms is het goud." En dat gevoel herkent ze. "Ik ben trots als ik zie dat mensen er blij van worden. Het kastje zorgt niet alleen voor delen, maar ook voor ontmoetingen. Soms is het zelfs een klein uitje."

Nelleke heeft nog één wens: "Heb je iets extra's in de 1+1 aanbieding meegenomen, zoals soap of shampoo? Denk aan het kastje! Zo maken we samen nog meer buurtgeluk."

mevrouw, waarom zet u spullen in het buurtkastje?

ik woon in dit buurtje en lees graag. ik kijk altijd graag even welke boeken er in staan. en als ik spullen over heb, zet ik er zelf ook wat in.

In de Schoorweg stond een klein meisje bij het buurtkastje. Ze was samen met haar moeder in het kastje aan het kijken. Daar zag ze een pop die ze graag wilde hebben. Ze pakte de pop, hield haar dicht tegen zich aan en legde haar toen heel zachtjes naast het andere popje in haar poppenwagen.

wat was dat schattig om te zien!

Lief en leed in de Pieter Brueghelstraat:
“We wonen hier al 30 jaar en spreken sommige bewoners nu pas voor het eerst! Zó leuk!”

Stroopwafels & saamhorigheid aan de overkant

In de buurt bij winkelcentrum Markt van Matena staat een buurtkastje dat al snel een vaste plek in het straatbeeld heeft veroverd. Simone beheert het kastje en had nooit gedacht dat het zo snel zou aanslaan.

“We wonen best in een ‘rijke’ buurt, maar er is toch behoefte aan delen en ruilen. De één kan spullen kwijt, de ander wordt er blij van. Zo simpel is het.”

Het kastje trekt veel bekijks. “Doordat het in de looproute naar het winkelcentrum ligt, komen er elke dag mensen langs. Vaak maak ik even een praatje. Dat levert leuke gesprekken op over wat mensen zoeken of hebben gevonden.”

Jammie, een heerlijke stroopwafel!

Je ziet hartverwarmende dingen bij een buurtkastje. “Laatst zag ik vanuit mijn keukenraam een man op de fiets stoppen bij het kastje. Hij rommelde wat in het kastje en vond een pak stroopwafels. Ik verwachtte natuurlijk dat hij dat mee zou nemen, maar nee. Hij opende het... nam er één uit, peuzelde hem op, deed het pak weer dicht en zette het netjes terug. Dat zag er zó grappig uit!”

Wat ze er graag meer zou willen zien? “Boodschappen! Pasta, rijst of thee, die zijn altijd zo weg.”

Het kastje zorgt vooral voor contact. “Het brengt saamhorigheid. Buren die elkaar eerst niet kenden, maken nu even een praatje. En dat is precies waar het om draait: delen, ruilen en contact maken met elkaar.”

Ben je na het lezen enthousiast geworden

over de activiteiten van *Actief in je buurt*?

Of heb jij een goed idee om buurtgenoten dichter bij elkaar te brengen? Denk aan samen iets ondernemen, elkaar beter leren kennen of wat meer naar elkaar omkijken. Geen eenmalige actie, maar iets waar mensen steeds weer naar uitkijken? Het team van *Actief in je buurt* helpt je graag verder.

Mail naar idee@papendrecht.nl en we nemen snel contact met je op.

Meer informatie over projecten van *Actief in je buurt* vind je op: Puurpapendrecht.nl/actiefinjebuurt

Wat vind je van dit magazine?

Scan met je telefoon de qr-code en laat het ons weten!

Wij zijn heel benieuwd hoe je dit magazine en alle verhalen hebt ervaren. Wil je ons helpen door 4 vragen te beantwoorden? Scan dan met je telefoon de qr-code en laat het ons weten wat je ervan vindt!

Even puzzelen

P	A	E	J	T	S	A	K	T	R	U	U	B
S	T	A	F	E	L	E	N	E	A	L	S	T
V	R	I	J	W	I	L	L	I	G	E	R	S
S	D	J	B	E	E	L	K	K	N	K	G	E
R	E	A	A	U	R	K	E	K	E	L	I	E
E	E	N	T	N	U	K	U	A	P	E	L	F
K	L	N	J	E	A	R	E	B	L	T	L	T
A	N	R	V	O	O	M	V	T	E	S	E	A
M	E	E	D	O	E	N	R	R	H	E	Z	A
G	F	R	M	E	L	K	A	U	O	N	E	R
N	E	S	S	A	W	F	A	U	U	U	G	T
A	I	A	R	Z	S	I	J	B	N	B	W	S
G	L	E	R	R	O	B	R	E	T	N	I	W

AFWASSEN
BUURMAN
BUURTBAKKIE
BUURTKASTJE
BUURVROUW
GANGMAKERS
GEZELLIG
HELPEN
KLETSEN
LIEFENLEED
MEEDOEN
SAMEN
STRAATFEEST
TAFELEN
VRIJWILLIGERS
WINTERBORREL

Bron: woordzoekerfabriek.nl — Maak je eigen woordzoeker

Oplossing

Maak kans op een lekkere prijs!

Stuur vóór 15 januari 2026 je
oplossing naar idee@papendrecht.nl.
De winnaar ontvangt bericht.

